

Texterna är skrivna av medarbetare i västra Värmland

ANDAKTS- HÄFTE

Korta andakter som följer
kyrkoårets tema och texter.

Sommartiden 2025

SÖN 22 JUNI DEN HÖGSTES PROFET

Jer. 22:1-4

På ålderns höst händer det. Det är då Elisabet och Sakarias äntligen får ett barn. Tänk vilken glädje, när de väntat och längtat så. Detta barn skulle komma att kallas den Högstes profet, med förväntningar på sig om att vara en vägröjare. Johannes var den om vilken alla frågade sig: "Vad skall det inte bli av detta barn?" (Luk. 1:66). De såg och anade att det var något särskilt med Johannes, att Herrens hand var med denna pojke som redan från moderlivet var fylld av helig ande (Luk. 1:15). Johannes kom så sedan att verka som profet och han förberedde för Jesus framträdande genom att förkunna omvändelse och dop för hela folket.

Vad är då en profet? Profetens uppgift är att peka mot någon annan än sig själv. Profeten är inte i centrum, utan det är den han talar om som är huvudpersonen. Profeterna i GT berättar om vem Gud är och försöker få folket att lyssna till Gud. Johannes döparen pekar på Jesus, Guds lamm. Budskapet de förmedlar handlar först och främst om att omvända sina hjärtan. Vad sa ängeln till Sakarias? Jo, att Johannes ska "gå före Herren med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett" (Luk. 1:17).

Hur blir vi då ett folk som är berett? Genom att lyssna till Guds ord, som påminner oss om hur vi kan leva nära Gud. Profeterna ger handfasta tips på hur vi kan leva rättvist och rättfärdigt. Genom att rädda den utplundrade ur förtryckarens våld. Genom att inte kränka invandraren, den faderlöse, änkan, inte bruka våld mot dem som är svaga eller utstötta. Genom att inte låta oskyldigt blod flyta på denna plats. Det är då vi lever nära Herren. Hur gör vi det?

Vi handlar praktiskt. Vi hjälper ekonomiskt. Vi stöttar politiskt. Vi visar barmhärtighet. Vi visar godhet. Vi är omsorgsfulla.

Det handlar alltså om att lyssna på vad Gud pekar på i mitt liv, snarare än att jag pekar på alla andras liv. För de flesta av oss är inte profeter. De flesta av oss är inte dem som ska basunera ut "Så säger Herren". Inte för att Gud inte talar till oss var och en, utan just därför, att Gud gör det i fråga om våra egna liv, om vår egen brottning - inte så mycket om andras. Det är mitt eget hjärta som måste omvändas, dagligen. Det är jag som måste böja knä inför Herren. Och jag kan inte tvinga alla andra att göra det. Men alla vi som tror och bekänner Jesus som herre, behöver lyssna till vad anden säger i våra egna liv.

Fundera över vad anden påminner dig om idag:

- Vad behöver du återigen göra upp med?
- Vad hör du, kanske för första gången, för sanning om ditt liv?

Samtala med Gud i förtrolighet om det.

"Så säger Herren: Handla rättvist och rättfärdigt och rädda den utplundrade ur förtryckarens våld. Kränk inte invandraren, den faderlöse och änkan, bruka inte våld mot dem. Låt inte oskyldigt blod flyta på denna plats!"

Jer. 22:3

BÖN

TACK JESUS FÖR ATT DU VILL OMVÄNDA MITT HJÄRTA TILL DIG. TACK ATT DU SOM ÄR FYLLED AV KÄRLEK, SANNING OCH RÄTTVISA VILL ATT VI SOM TILLHÖR DIG OCKSÅ SKA VARA PRÄGLADE AV DET. HJÄLP OSS VAR OCH EN MED DET SOM VI BROTTAS MED, SOM HINDRAR OSS FRÅN ATT LEVA OMVÄNDA LIV. AMEN.

Sayuri Kikuchi

Pastor Equmeniakyrkan Arvika

KALLELSEN TILL GUDS RIKE

Bibeln är full av berättelser om hur Gud kallar vanliga människor att få vara med och göra ovanliga saker!

Vi läser hur två av Johannes döparens lärjungar möter Jesus för första gången. De sökte efter något mer i livet och var anhängare till Johannes döparen och fanns med i väckelserörelsen nere vid Jordanfloden.

Det är här de träffar Jesus för första gången. Andreas hämtar genast sin bror Simon som han för till Jesus. Jesus ger honom ett nytt namn - Petrus. Det kommer fortfarande att dröja några månader innan dessa unga män tar steget fullt ut och går in i heltidstjänst för Jesus och säger ja till kallelsen till Guds rike. Det sker vid Genesarets sjö i Galileen (Matt 4:18).

Nästa dag vill Jesus gå till Galileen, troligen för att gå på bröllopet som det berättas om i Joh 2:1. Då träffar han Filippos som senare blir en av de tolv lärjungarna. Det blir en följdreaktion. Filippos söker upp Natanael (troligtvis samma person som lärjungen Bartolomeus, han nämns alltid tillsammans med Filippus, se Matt 10:3; Mark 3:18; Luk 6:14).

Natanaels första reaktion är dock lite butter. Han frågar: "Kan något gott komma från Nasaret?" Filippus respons är då inte en argumentation utan en inbjudan att få möta Jesus själv.

Reflektera över de olika personligheterna hos lärjungarna och de olika vägar och sätt som leder till att de börjar följa Jesus.

“Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: »Där är Guds lamm.« De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus. Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom frågade han vad de ville. De svarade: »Rabbi (det betyder mästare), var bor du?« Han sade: »Följ med och se!« De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen. Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört Johannes ord och följt med Jesus. Han träffade först sin bror, Simon, och sade till honom: »Vi har funnit Messias« (det betyder Kristus). Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: »Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas« (det betyder Petrus).

Nästa dag tänkte Jesus bege sig därifrån till Galileen. Då träffade han Filippos. Han sade till honom: »Följ mig!« Filippos var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus. Filippos träffade Natanael och sade till honom: »Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret.« Natanael sade: »Kan det komma något gott från Nasaret?« Filippos svarade: »Följ med och se!« “

Joh. 1:35-46

BÖN

JESUS, HJÄLP MIG ATT TA STEG DEN HÄR SOMMAREN ATT FÖLJA DIG PÅ ALLA LIVETS OMRÅDEN. HJÄLP MIG SE VILKA MÄNNISKOR SOM FINNS RUNT MIG. VEM I MIN NÄRHET KAN JAG BERÄTTA OM JESUS OCH INBJUDA ATT SJÄLV FÅ MÖTA HONOM? AMEN.

Jonas Bergsten

Bibelöversättare, grundare av Kärnbibeln 3

SÖN 6 JULI FÖRLORAD OCH ÅTERFUNNEN

Luk. 15:8-10

Temat till söndagen är förlorad och återfunnen. Min känsla idag är att man kan vara lite vilsen då man inte har med den dimensionen som har med tro att göra. En längre tid nu har man från samhällets, och de styrandes position sagt att tron är en privatsak och man har plockat bort det mesta av vad kristen tro är från skolans värld och man ha också varit tydlig med att tro skall vi inte prata om. Detta medför att de som växt upp under denna tid inte har ord för tro och kan inte utvecklas i sin tro. Man är vilsen och många tror på något högre, diffust, kanske något kärleksfullt ljus. Belägget för detta har jag då jag många gånger frågar om den jag möter har någon tro? Då skruvar man på sig och svarar något i stil med jag tror på en högre makt, liv efter döden, något finns det i alla fall. Samtidigt så har de unga börjat leta och intressera sig för Jesus. Man vill veta vad kristen tro är och finna ord för den. Det öppnar upp för oss som kyrka.

Jesus är ute och letar! Han letar tills han finner! Precis som i söndagens text om det borttappade myntet, förlorade fåret blir det fest när Han hittar det. Jesus letar efter varje individ. Du och jag som mött Jesus, har en erfarenhet av honom eller förstått att Jesus är Messias och vi kan vara vägvisare så att människor vågar säga ja till Jesus.

Om Jesus söker tills han finner betyder det att Gud vill ha med dig att göra och att Gud älskar just dig. Annars skulle Gud inte bry sig. Gud vill att alla skall vilja vara hos honom och samtidigt så respekterar Gud din fria vilja. Du har rätt att välja att säga ja eller nej till Guds erbjudande. Det finns dock bara en väg som fungerar och den går genom Jesus, såsom jag förstått det.

Denna vecka kan du fundera på:

- Hur fann Jesus Dig, hur kom du till tro och var har din tro stärkts?
- Hur kan du vara vägvisare för de du har kring dig idag?

“Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.»

Luk 15:8-10 (Läs gärna hela kapitlet)

BÖN

HERRE TACK ATT DU LETAR TILLS DU FINNER. TACK ATT DU INTE GER UPP. HERRE HJÄLP MIG ATT ARBETA TILLSAMMANS MED DIG SÅSOM VÄGVISARE SOM PEKAR PÅ DIG MED MITT LIV OCH DEN JAG ÄR. TACK FÖR DIN KÄRLEK TILL MIG OCH MINA MEDMÄNNISKOR. AMEN

Niklas Lindén

Pastor på häktet, Karlstad och i
Equmeniakyrkan Säffle

SÖN 13 JULI ATT INTE DÖMA

Joh. 8:1-11

Det är tidigt på morgonen. Jesus sitter i templet och undervisar när han avbryts av en grupp skriftlärd och farisээр. De har med sig en kvinna som gripits för äktenskapsbrott. Hon ställs inför honom - inte enbart utifrån vad hon har gjort utan också som ett test: "Vad säger du, Jesus?"

De vill sätta dit henne. De vill också sätta dit honom. Men Jesus böjer sig ner och ritar i sanden. En tyst, avväpnande gest. När han sedan talar är det inte med dom, utan med sanning: "Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen."

Stenarna faller till marken. En efter en går de därifrån. Kvar är bara Jesus - och kvinnan. Jesus frågar: "Var det ingen som dömde dig?" "Nej, herre." "Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer."

Jesus förnekar inte synden. Men han använder den inte som ett vapen. I stället visar han på en kärlek som söker hela människan - inte bara det vi har gjort fel, utan det vi kan bli, om vi får leva i nåd.

Under fastan tidigare i vår läste jag Ylva Eggehorn's bok Att ta ansvar för Gud. Den handlar bland annat om ETTY HILLESUM, en ung judisk kvinna från Holland som till slut dör i koncentrationsläger. Mitt i den yttersta ondskan bevarar hon en inre frihet, en tro på livets helighet. Hon skriver:

"Tänk bara på detta - att världen är ett altare. Och från altaret stiger miljoner böner mot himlen. Det går inte en sekund utan att någon lyfter sina händer och ber om nåd för oss, för varenda en av oss..."

Tänk om vi började se världen så - som ett altare där nåd stiger mot himlen. Då kanske vi skulle lägga ifrån oss våra stenar. Då

kanske vi, som Jesus, skulle böja oss ner - inte för att fördöma, utan för att bevara kärlekens rum, både i oss själva och för varandra.

Några frågor att fundera över under veckan:

- Vilka stenar bär jag på - mot andra eller mot mig själv?
- Kan jag, likt ETTY HILLESUM, leva i börens och kärlekens frihet även när livet är svårt?

"Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne."

Joh. 8:7

BÖN

HERRE, HJÄLP MIG ATT LÄGGA IFRÅN MIG STENAR SOM JAG ÄR BEREDD ATT KASTA MOT MIG SJÄLV ELLER MOT NÅGON ANNAN. AMEN.

Anna Gustafsson

Bitr. regional kyrkoledare region Svealand

SÖN 20 JULI SÄND MIG

Matt. 16:13-20

Enligt kyrkoåret är den 20 juli "Jesu apostlars dag", och det finns flera föreslagna texter som kan hjälpa oss att komma närmare apostlarna och förstå varför Jesus valde just dem. Men för mig, när jag tänker på Jesu lärjungar - eller apostlar - är det Matteus 28 som först kommer till mig. Det stycke som ofta kallas "missionsbefallningen".

Den uppståndne Jesus kallar sina lärjungar till samma berg i Galileen där de först blivit kallade. Men till skillnad från den första kallelsen ser vi nu en splittrad grupp. Några hyllade honom - men några tvivlade. Jag tror att stämningen inte var så självklar eller glädjefylld som man kanske ofta tänker sig. Men mitt i denna blandning av tro och tvivel träder Jesus fram och säger: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar."

Lägg märke till att Jesus säger detta till alla sina lärjungar - han gör ingen skillnad mellan dem som trodde starkt och dem som tvivlade. Att känna tvivel är något jag ofta kan känna igen mig i när jag tänker på lärjungarna. Under en period i mitt liv funderade jag mycket på min egen kallelse. Frågor som: Varför är jag här på jorden? Vad har Gud för plan för mig? Är det Gud som har kallat mig att vara pastor - eller är det bara något jag själv ville?

Alla dessa frågor rymmer ett mått av tvivel, och jag tror det är mänskligt. Men jag är övertygad om att mitt i allt detta träder Jesus fram och säger: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar." Genom Jesus har vi fått kraft att föra tron vidare. Det var lärjungarnas kallelse - och det är också vår. Det tar sig olika uttryck, men kallelsen lever kvar.

På vilket sätt kan vi känna igen oss i lärjungarnas blandning av tro och tvivel i våra egna liv? Vad innebär det för dig personligen att vara kallad att ge tro vidare i dagens samhälle?

"De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där, föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«"

Matt.28:16-22

BÖN

TACK, JESUS, FÖR ATT DU HAR GETT MIG KRAFT ATT SPRIDA DITT BUDSKAP VIDARE. HÄR ÄR JAG - SÄND MIG. VISA MIG DEN VÄG JAG SKA GÅ. AMEN.

Daniel Lopez
Pastor Equmeniakyrkan Östervallskog

I Matteusevangeliets sextonde kapitel händer något avgörande. Fram tills nu har evangeliet fokuserat på vem Jesus är och en växande skara människor har fått höra honom undervisa, göra mirakler, hela sjuka, tysta stormar. I allt Jesus gör har han bit för bit uppenbarat vem han är; den messias som folket väntar på. I kapitel sexton sägs detta rakt ut när Petrus svarar på Jesu fråga om vem han är: ”Du är messias, den levande Gudens son”. Jesus bekräftar Petrus bekännelse genom att ge honom nycklarna till himmelriket. De klart uttalade orden om Jesu sanna identitet är en stor sak.

Men det är snabba vändningar för den som läser Matteusevangeliet, i stycket efter får Petrus istället en utskällning av Jesus när han ifrågasätter att Jesus ska lida och dö, ”dina tankar är inte Guds utan människors”.

Här sker en vändpunkt i hela evangeliet, fokus skiftar från att handla om vad Jesus gör, till vad vi måste göra för att följa honom. Efter att ha skällt ut Petrus vänder sig Jesus till alla lärjungar och säger att det kommer att kosta att gå den väg som Jesus stakat ut. De judiska förväntningarna på messias handlade om seger och befrielse, man väntade en kung som skulle komma med makt och ära. För lärjungarna som levt med dessa förhoppningar, och som nu under flera års tid gått med Jesus och fått se honom göra under och tala så att människor hänförs - ja, helt enkelt fått se honom vinna framgångar - måste de ord Jesus nu sagt varit chockerande.

Jesus är tydlig med att efterföljelsen inte handlar om att alltid gå i medvind, den handlar inte om ära och seger. Att leva i Jesu efterföljd är att vara beredd på lidande, förföljelse och kanske till och med död.

Vad betyder det för oss när Jesus talar om att vi ska mista vårt liv? Är det ett kollektivt självmord han talar om? Nej, det här handlar om vilken väg vi väljer att gå. Följer vi den här världens ideal och sanningar om vad ett gott liv är, men som leder till exploatering och orättvisor? Eller följer vi den väg som präglas av godhet, kärlek och frihet?

Att följa Guds röst i en högljudd tid kräver mod. Att välja barmhärtighet, medlidande, tillbedjan, ödmjukhet i en värld som ofta ropar efter makt, självförverkligande och framgång - det är att mista sitt liv. Men, säger Jesus, just där finns livet. Ett liv som handlar mindre om prestation och mer om relation, mindre om det som kan köpas för pengar och mer om det som är gratis: Nåd, frid och gemenskap.

Utgå från ditt eget liv och reflektera över Jesu fråga:

- Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv?

“Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?”

Matt 16:25-26

BÖN
GUD, GE MIG RO ATT LYSSNA TILL DIN RÖST BLAND ALLT SOM VILL HA MIN UPPMÄRKSAMHET OCH GE MIG MOD ATT VÅGA FÖLJA DEN. AMEN.

Ida Löveborn
Pastor Equmeniakyrkan Årjäng

SÖN 3 AUG

JESUS FÖRHÄRLIGAD

Mark. 9:1-13

Det som lärjungarna är med om i den här historien är något som förändrar allt. De får vara med om en händelse som många kristna aldrig får vara med om, trots att många av oss önskar att vi skulle kunna få ett Guds bevis likt detta. Ändå är det så att några av oss får vara med om ett Gudsmöte likvärdigt detta, där det är öppet mellan himmel och jord.

Det som händer när Jesus tar med sig de här tre lärjungarna upp på berget är att han visar en vision om att Guds rike håller på att bryta fram. De har anat att Jesus är den han säger sig vara men i den här stunden får de det bekräftat att Jesus är Messias. I och med att de får bekräftelsen från fadern att Jesus är Messias, får de också en inblick i det som tidigare varit dolt. De får del av en av de mest centrala delarna i kristen tro att Jesus är Messias, Guds son.

Med Guds rike kan det vara så att vi söker och söker efter sanningen. Men det är inte förrän vi öppnar ögonen som vi verkligen kan se det som Gud vill visa oss. Här har lärjungarna öppna ögon och får därigenom se Guds sanning om vem Jesus verkligen är. Även om vi inte får se ett Guds bevis som detta finns det fullt av Guds bevis runt om oss. För att kunna se det behöver vi öppna våra ögon och hjärtan för att också se vad Gud gör i våra liv.

Detta kan vara en utmaning i vår tid, att öppna våra ögon och öron för att låta Guds sanning få tala in i våra liv. Det kan vara en utmaning för oss den här veckan att försöka lyssna in vad Gud vill säga oss.

Stäng gärna av telefonen en stund. Sätt dig på en plats där du kan slappna av. Kanske i hängmattan, i favoritfåtöljen eller på en stubbe i skogen. Och be Gud att han ska tala till dig. Lyssna in den inre rösten i ditt liv och låt Gud tala genom den. Be också Gud att han ska få leda dig i denna stund.

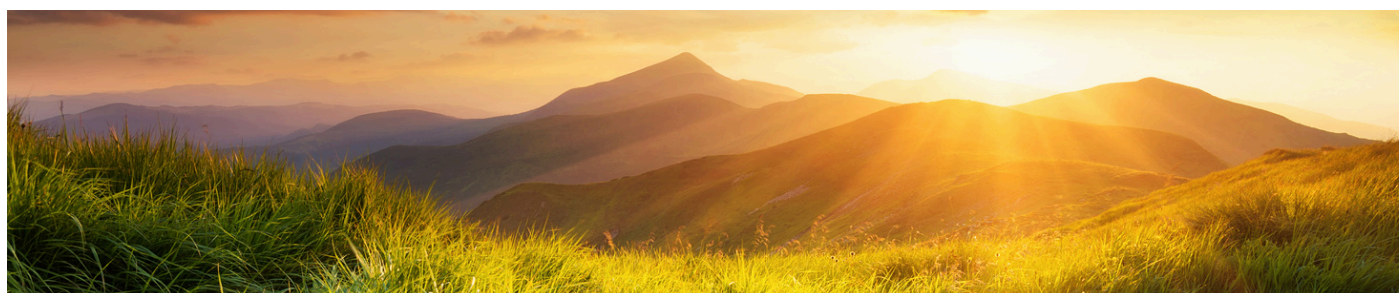
“Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: ”Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.” Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: ”Detta är min älskade son. Lyssna till honom.” Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.”

Mark. 9:2-8

BÖN

DU HELIGE, TACK FÖR ATT DU VISADE OSS JESUS GENOM SITT FÖRHÄRLIGANDE PÅ FÖRKLARINGSBERGET. ÖPPNA VÅRA ÖGON OCH ÖRON SÅ ATT VI KAN FÅ SE OCH HÖRA DIG TALA. LÅT DIN KÄRLEK FÅ FYLLO MIG I DENNA STUND. AMEN.

Jonathan Ramström
Pastor Equmeniakyrkan Holmedal &
Blomskog

Jesus avslutar bergspredikan med en berättelse som vill väcka oss. Två människor har byggt varsitt hus. När ovädret slår till visar det sig vilket bygge som verkligen står kvar. Liknelsen riktar sig inte till de likgiltiga eller ointresserade, utan till dem som kallar honom "Herre". Det avgörande är inte hur mycket man hört, utan om Jesu ord fått forma livet. Den som ser med hjärtats ögon förstår att det inte räcker med yta eller aktivitet. Det är relationen till Kristus som måste vara själva grunden.

Andlig klarsyn är inte något förbehållet några få, utan en nödvändighet för alla som vill leva nära Gud och navigera genom livets prövningar. Paulus skriver i Första Korinthierbrevet 3 att grunden redan är lagd, Kristus själv, men att var och en måste se till hur hon bygger vidare. Det som byggs kommer att prövas. En del ser kanske stabilt ut, men saknar verklig hållfasthet. Det som är rotat i Jesus och byggt i gemenskap med honom, det är det som kommer att bestå.

Att leva med andlig klarsyn handlar om att söka den där inre tydligheten: vad är sant? Vad bär? Vad vill Gud? Det är inte alltid enkelt, men det börjar med att öppna hjärtat för Guds ord och låta det få forma vardagens val och riktning. Det kan vara att skapa utrymme för bön mitt i vardagens brus, att ta första steget mot försoning i en trasig relation eller att stå upp för det som är rätt, även när det kostar. Andlig klarsyn föds inte i det storslagna utan i det stilla, i det överlåtna lyssnandet och den vardagliga efterföljelsen. Det handlar inte om att förstå allt, men om att i tro följa det ljus man fått.

"Bevara mina ord som din ögonsten", står det i Ordspråksboken 7. Guds vishet är inte en avlägsen tanke utan något att bära med sig, något som får forma våra liv. I Psaltaren 119 ber psalmisten: "Visa mig vägen du har befallt, jag vill följa den troget. Ge mig förstånd så att jag bevarar din lag och lyder den av hela mitt hjärta." Längtan att se klart och att leva sant öppnar oanade dörrar mot den andliga klarsynen.

C.S. Lewis skrev: "Vi är inte kallade att försöka lite hårdare för att bli bättre människor, utan att bli förvandlade, genom att Kristus får leva i oss." Det är detta som är klippan. Inte våra ansträngningar eller prestationer, utan Jesus själv. Stormarna kommer, förr eller senare, men den som byggt sitt liv på honom står kvar.

Att söka andlig klarsyn handlar inte om att få kontroll över livet, utan om att rikta sitt hjärta mot det som verkligen bär. Det är en livslång bön: Herre, hjälp mig att se klart och att våga bygga mitt liv på dig.

Fråga för bön och meditation:

- Vad bygger jag mitt liv på just nu, och hur nära är Jesus själva grunden i mitt vardagsliv?

"Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem liknar en klok man som byggde sitt hus på berggrund."

Matt 7:24

BÖN
LED MIG, HERRE, SÅ ATT JAG HÖR OCH GÖR
DITT ORD OCH BYGGER MITT LIV PÅ DIG,
MIN KLIPPA. AMEN.

Markus Löveborn

Pastor Equmeniakyrkan Töcksfors

Kanske har du spelat monopol någon gång? Monopol är spelet där du köper, hyr och säljer egendom med så stor vinst som möjligt för att öka på din förmögenhet - den som är mest förmögen vinner till slut spelet. I detta spel kan en viss girighet uppkomma.

Söndagens texter handlar om förvaltarskap. Det handlar om förtroende. Ett förtroende som människan är kallad att leva upp till i trohet och klokhet i både stort och smått. Människan ska vara goda förvaltare av de gåvor som Gud har gett.

En god förvaltare som fornkyrkan ofta återkommer till är ärkediakonen Laurentius på 200-talet. Han var satt att förvalta kyrkans egendom. När kejsaren vid ett tillfälle pressade kyrkan och ville ha del av dess egendom böjde sig inte Laurentius för makten, istället delade han ut kyrkans egendom till de fattiga. Det är ett exempel på förvaltarskap som utmanar mig som förvaltare i den tid jag lever i.

Söndagens texter lyfter fram olika aspekter om förvaltarskap såväl det andliga som det världsliga. De flesta av oss har tak över huvudet, fler prylar än vi behöver och globalt sett tillhör vi bland de rikaste i världen. Risken finns att vi fördömer ägandet eller att vi försvarar den. I båda fallen finns risk för att gräva diken och hamna i konflikt. Texterna denna söndag manar till självprovning. Vad gör jag med det som anförtrotts mig? Jesus ger oss en liknelse som menar att det människan fått sig anförtrott och det ansvar som krävs av henne leder vidare och ger konsekvenser för våra liv. Jesus menar att domen blir hård mot den som inte skött sitt förvaltarskap rätt. Detta kan upplevas hårt.

Vi kan också läsa 1 Pet 4:10 "Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått,

som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former". Vi får del av nåden att inte alltid räcka till, och också nåden att få nya chanser i att vara förvaltare. Så med Guds nåd får vi be om kraft, uthållighet och riktning i vårt förvaltarskap.

Martin Modéus frågar i sin förbönstext inför denna söndag: På vilket sätt skapar Jesus mönster för vad ett förvaltarskap kan innebära? Hans svar är också i linje med Jesus handlande, det att göra och att handla gott. Så du som har fått mycket ge mycket tillbaka. Det kan gälla när du spelar monopol nästa gång, men lika mycket livet i övrigt.

Fundera över:

- Om du har fått fina gator, kan du hjälpa någon som inte äger något?
- Av det som anförtrotts dig, hur kan du förvalta det väl?

Be för din förmåga och urskiljning att få handla gott i ditt förvaltarskap.

"Var och en som har fått mycket, av honom skall det krävas mycket. Och den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall det utkrävas så mycket mer."

Luk. 12:48

BÖN

TILL DIG SOM GETT OSS FÖRTROENDET ATT FÖRVALTA JORDEN KOMMER VI I BÖN OM VISDOM OCH KRAFT I VÅRT UPPDRAG. VISA OSS HERRE DIN VÄG. HJÄLP OSS TILL GENEROSITET OCH MEDMÄNSKLIGHET. TACK FÖR ATT DU HÖR VÅR BÖN OCH MÖTER OSS MED DIN KÄRLEK. AMEN.

André Kikuchi

Pastor Equmeniakyrkan Arvika

Jag befinner mig i april månad när jag börjar fundera på andakten om Nådens gåvor, som är det föreslagna temat för söndagen den 24 augusti. Ett tema som skulle kunna vara aktuellt vilken söndag som helst och alla dagar i veckan.

Jag är nyopererad, jag har bytt knäled och kämpar med en del smärtor och är rörelsehindrad, det påverkar även mitt humör. Många har hört av sig, en del har hälsat på och många har bett för mig. Det är fint att få tillhöra en församling, där man visar omsorg om varandra.

Jag ser framåt och undrar hur jag kommer att må och fungera i augusti? Jag vill tro att jag mår mycket bättre, jag räknar helt enkelt med det, att jag kan röra mig bra och gå utan kryckor. Det känns viktigt att ha tron på att det blir så, annars har ju operation och allt varit förgäves. Jag får förlita mig på att Herren är min styrka, min sköld och att jag får förtrösta på honom. Efter operationen kände jag en stor lättnad och glädje över att jag har fått hjälp med mitt onda knä och jag tackade Gud och all duktig sjukvårdspersonal för detta.

Jag tycker om att jobba men jag tycker också om avbrottet som det blir med en planerad sjukskrivning. Jag måste varva ner, inte vara duktig, jo, duktig på att göra min träning, vila och sova. Det rycker och sliter i mig, angående saker jag vill göra och saker som bör bli gjorda. Men kroppen säger nej.

När man hamnar i ett läge där det blir väldigt mycket man inte kan göra så kan man göra en del annat som kanske har lätt att bli bortprioriterat. Det kan bli som en retreat, en tid där jag tar hand om mig själv och försöker leva av Guds nåd, leva mer inför hans ansiktes ljus. Bland annat så läser jag en del, vilket jag är dålig på att göra annars.

Just nu läser jag Tomas Sjärdins bok med titeln "Det händer när du vilar". Det är ju en spännande titel, när vi är så fulla av allt "viktigt" som vi tycker att vi ska göra. Vad händer när du inte kan eller inte ska göra allt det där som du brukar göra? I mig sliter det, för jag är i grunden en praktisk lagd människa men tror på detta ändå, att stanna upp och ha tid att lyssna inåt.

Tomas Sjärdin skriver om sabbaten och om vilodagen, att erövra vilodagen igen. Han skriver, "det tar bara en dag i veckan att rädda ett liv." Vi människor behöver en vilodag i veckan, för att överleva, inte någon gång sedan utan nu, att vi vågar släppa taget och bara vara. För i vilan så får du en klarhet ett lugn, en frid.

Tomas skriver också om bönen, att på sabbaten ber man inte om någonting, utan då är det bara tillbedjan och lovsång som gäller, så befriande och kravlöst på något sätt, tänker jag.

Fundera över:

- Finns det någon dag, någon tid i ditt liv där du vilar och bara låter allting landa? Någon dag, någon stund där du bara är, kravlös inför Guds ansikte och hans stora nåd?

"Lovad vare Herren, ty han har hört min bön. Herren är min styrka, min sköld, på honom förtröstar jag. Jag fick hjälp och mitt hjärta jublar, hela min varelse tackar honom!"

Ps 28:6-7

BÖN
GUD, TACK FÖR NÅDENS GÅVA, SOM BÄR
NÄR VI INTE ORKAR, SOM FÖRLÅTER NÄR VI
FALLER, SOM ÄLSKAR UTAN VILLKOR. I
STILLHET FÅR VI VILA I DIG. AMEN.

Monica Thorängen Hjelm
Diakon Equmeniakyrkan Arvika

Vår tro på Jesus är en tillgång, en rikedom, den är som Petrus uttrycker det i inledningen av sitt andra brev, den är dyrbar. Tron gör livet meningsfullt, rikt att leva. Den skänker tröst och glädje, en tro som bär oss genom livets alla skiften. När döden knackar på vår dörr, har Jesus givit oss det rika löftet: Den som tror på mig skall leva om han än dör. Tron på Jesus skänker oss också evigt liv.

Vår dyrbara tro är inte ämnad bara för oss själva, den skall vi leva ut i vardagen i mötet med våra medmänniskor. I sitt avskedstal som Jesus höll till sina lärjungar, undervisar han dem om det: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består" (Joh. 15:16). Han lyfter fram den rikaste frukten av alla, kärleken. Han befäller sina lärjungar: att de skall älska varandra.

I spåren av vår tro skall det följa goda gärningar. Jakob 2:17 "Så är det också med tron: i sig själv, utan gärningar, är den död." Den goda viljan, vår bön och längtan är att vår tro skall bära rik frukt, frukt som består. Nu lyckas vi inte alltid med det, "köttsliga naturen" i oss hindrar många gånger till det. Det här brottas Paulus med i bibeltexten från Rom. 7:14-25. Vers 19 "Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag."

‡ Jag vill så gärna tjäna troget i de gåvor Gud utrustat mig med och vara mina medmänniskor till hjälp. Min bekvämlighet och fritidsintressen hindrar mig ofta till det.

‡ Jag vill så gärna vara fylld av tacksamhet, men ofta gnäller jag och klagar.

‡ Jag vill inte bli bitter, men ändå blir jag det, för jag kommer inte över att jag blivit så illa behandlad.

Paulus fick kämpa mitt sitt kött som hindrade honom att göra det goda. Han misslyckades och gjorde fel vid flera tillfällen. När det hände gav han inte upp utan vände sig till Jesus. Han förstår oss och visar medkänsla i våra felsteg och misslyckande. Han vill också hjälpa oss ur dem och ge oss kraft att gå vidare. Vi påminns om detta i Hebr. 4:15-16 "Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp."

När vi tycker att vi misslyckas gång på gång att bära god frukt, frukt som består, kan några kloka ord av Magnus Malm vara till hjälp: Du tycks gå i en cirkel. Du kommer tillbaka till samma punkt gång på gång. "Var lugn du är på drejskivan". Och så tror jag att det är.

Fundera över:

- Känner du igen dig i Paulus resonemang i bibeltexten? Om du gör det, hur bearbetar du din misslyckande med att följa den goda viljan?

"Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag."

Rom. 7:19

BÖN

TACK JESUS FÖR FÖRMÅNEN ATT FÅ ÄGA EN TRO PÅ DIG. HJÄLP OSS MED UPPDRAGET DU GIVIT OSS, ATT BÄRA FRUKT, FRUKT SOM BESTÅR. TACK FÖR ATT DU ÄR NÅDIG OCH BARMHÄRTIG NÄR VI MISSLYCKAS MED DET. AMEN.

Bo Jansson

Pastor Equmeniakyrkan Järnskog

Vad är kristen tro?

Gud älskar världen, allt skapat och hela skapelsen. I Jesus blir Gud konkret och mänsklig. Med sin Ande är Gud här och nu, närvarande och verksam.

Jesus är Guds ansikte i världen. När vi ser på Jesus ser vi var Gud är, hur Gud är och vad Gud vill. Jesus hjälper människor och ger hopp. Ett ljus och en väg tillbaka i de mörkaste situationer. Jesus bekräftar människor och ger perspektiv. Ett ljus och befriande utrymme i de ljusaste situationer.

I Bibeln och fram tills idag har människor som träffat Jesus fått vara med om att byta inriktning i sina liv, en omvändelse, där mötet med Jesus förvandlar mig, dig och världen. Den kristna tron trotsar rädsla och hopplöshet, famnar ensamhet och övergivenhet och utmanar egoism och självcentrering. Vi får hopp, kraft och gemenskap i allt som våra liv rymmer. Vi utmanas att ta ansvar för oss själva och världen omkring oss.

Vi kan få en personlig relation och vi kan som Jesu lärjungar (följeslagare) gjorde för 2000 år sedan, ta emot Guds kärlek, vara i Guds omsorg och bli mer och mer det vi är tänkta att vara, lika Jesus.

LÄS MER PÅ EQUHENIAKYRKAN.SE/TRO

BEHÖVER DU NÅGON ATT PRATA MED?

Närmaste Equmeniakyrka finner du här:
equmeniakyrkan.se/forsamlingar